

Korizmena poslanica mons. Josipa Mrzljaka uz „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“, 26. 2. - 4. 3. 2018. godine

Da ne ohladni ljubav mnogih (usp. Mt 24,12)

Draga braćo i sestre,

Pripremajući se za proslavu Vazmenog otajstva, tj. muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista, i ove godine 3. korizmenu nedjelju posvećujemo već dvanaestoj akciji „Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“.

Bog, Otac milosrđa, i ovu nas Korizmu poziva na „sakramentalno obraćenje“, na povratak Gospodinu u svim područjima naših života, pa tako i nadilaženjem samoljublja i sebičnosti, misleći na potrebe Katoličke Crkve i hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini. Nastojat ćemo molitvom i novčanim darom milostinje ove nedjelje diljem Hrvatske pokazati da naša srca nisu hladna, kako se ne bi obistinile riječi iz Matejeva evanđelja: „Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih.“ (Mt 24,12)

Papa Franjo u svojoj korizmenoj poruci podsjeća na zavođenja lažnih proroka što izazivaju sablazni i potiču na mržnju (usp. Mt 24, 10-12). „Koliko je djece Božje očarano trenutnim zadovoljstvima, miješajući ih s pravom srećom ... zavedeni snom o bogatstvu, koje ih čini robljem profita i sitnih interesa ... vjeruju da su sami sebi dovoljni, te završavaju uhvaćeni u mreže samoće!“ govori, između ostalog, Papa. Nije li to prvi korak u propast pojedinca i društva? Nije li to izazov koji stoji pred svima nama – pojedincima, ali i pred cijelom Crkvom, zajednicom Kristovih vjernika, ma gdje se oni nalazili. Pod tim vidikom želim podsjetiti na brojne teškoće koje Hrvati u Bosni Hercegovini proživljavaju posljednjih dvadesetak godina, nastojeći u isto vrijeme održati plamen na vjekovnim ognjištima od Bosanske Posavine preko Srednje Bosne do Hercegovine. Suočeni s paležom i uništenjem svojih sela, domova, gubitkom radnih mjesta, baštine koju su im ostavili pređi, mnogi od njih i danas tiho i samozatajno rade, žive i mole, nastavljajući nit života, čuvajući poklad vjere i kulture koja je oblikovala te prostore. Jednako tako, prisjetimo se mnogih djela milosrđa kojim Katolička Crkva u Bosni i Hercegovini svjedoči da ljubav Kristova nema kraja, da ju ništa ne može umanjiti, da je neuništiva i domišljata. Tomu smo svjedoci i u akciji „Tjedna solidarnosti“ u kojem pomažemo studente, stare, bolesne, hendikepirane, one koji žive u izolaciji – fizičkoj ili duševnoj, one koji su postali manjina, zaboravljene, osuđene, prezrene.

Sa zabrinutošću gledamo na nastavljanje iseljavanja Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Od 2003. do 2014. manje je 44 527 katolika, a iz četiriju biskupija - Vrhbosanske, Banjolučke, Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske u 2016. iselila su se još 15 494 Hrvata katolika. Alarmantni podaci govore da je ukupan broj katolika u četiri nad/biskupije ukupno 390 241

(prije rata bilo ih je 825 000!). Pad broja Hrvata katolika najvjerojatnije će biti zabilježen i u sljedećim godinama. Ono što zabrinjava je da sa župa odseljavaju mladići, djevojke i mlade obitelji s djecom. Mnoge župe, osobito u Bosni, bilježe sve veću prosječnu dob svojih župljana, i iz godine u godinu se osjetno smanjuju.

Zbog ovih dramatičnih okolnosti trebamo se podsjetiti na pismo - poruku državnog tajništva Svete stolice iz 2012. godine, povodom 14. zasjedanja biskupskih konferencija Bosne i Hercegovine i Hrvatske, u kojem se jasno ističe kako je u pitanje dovedena budućnost Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini pozivajući da „kolegijalno razmišljanje biskupa dviju biskupskih konferencija doprinese nadahnjivanju korisnih inicijativa, kako bi se učinilo da hrvatski narod nastavi vršiti svoje crkveno poslanje u Bosni i Hercegovini nudeći svoj dragocjen doprinos društvenom životu zemlje“.

Zato i nastavljamo s aktivnostima koje kroz akciju „Tjedna solidarnosti“ vraćaju nadu i povjerenje ljudima i Crkvi. Zato pazimo da se naša srca ne ohlade. Kada se srce ohladi i kada se tješimo i napajamo tjelesnim užicima radije negoli utjehom koju nalazimo u Riječi i sakramentima, u nama se istovremeno hladi dar milosrđa. To se očituje u nemaru za sve one, i sve ono, oko nas što ne ispunjavaju naša očekivanja.

U korizmi smo pozvani moliti, zahvaljivati i postiti. Pročistiti tijelo, duh i dušu postavljajući molitvu u središte života; davati srce Gospodinu; živjeti u poniznosti; zastupati istinu; težiti razvijanju vrlina u svakom trenutku. Posvetiti se produbljujući svijest o tome da smo svi jedna velika obitelj. A obitelj je, prisjetimo se, braćo i sestre, mjesto dijeljenja dobara, mjesto podrške i prihvaćanja, sigurna luka za sve nedaće kojima nas šiba more života. Crkva, Majka i Učiteljica, poziva nas produbiti molitveni odnos s Bogom, poziva nas osloboditi se pohlepe i usredotočenosti na sebe. Posteći od zla jezika, prljavih misli i zlih djela, pozvani smo okrenuti se drugima i ponuditi im ono što imamo, ono što možemo dati.

Pozivam Vas, braćo i sestre, da misleći na naše sunarodnjake u Bosni i Hercegovini, molite za njihov ostanak i opstanak; da molite, zajedno sa svim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, sa svim našim iseljenicima po cijelome svijetu i cjelokupnim Božjim narodom, da Crkva u Bosni i Hercegovini bude znak mira, zajedništva i solidarnosti, da svi mi u svojim srcima, kao plod korizmenih nastojanja, zapalimo svjetlo nade za Hrvate u Bosni i Hercegovini svjedočeći: Niste sami! Moleći i darujući, prema svojim mogućnostima, zahvalimo i pokažimo Gospodinu da nam naši bližnji u vjeri nisu daleko od srca.

Neka konkretna djela ljubavi učinjena u „Tjednu solidarnosti“ pokažu snagu darivanja bližnjih koji nas trebaju.

mons. Josip Mrzljak
biskup varaždinski
predsjednik Hrvatskog Caritasa